

QRX nr 1/97

Utskick från SUNDSVALLS RADIOAMATÖRER
Box 173, 851 03 SUNDSVALL, POSTGIRO 79 16 23-2

MÅNADENS KLUBBPROFIL

Klubbprofil:	SM3GBA Sven-Erik Fors
Bor:	I villa på Kungsvägen 23 i övre Bosvedjan, Sundsvall
Ålder:	53 år
Civilstånd:	Gift med Anne-Marie, en son som just kommit upp i rätt ålder för övningskörning med personbil
Yrke:	Driftsingenjör på Båkab Energi AB, Sundsvall

Sven-Erik är radioamatören och klubbmedlemmen i Sundsvall som med stor målmedvetenhet och ambition utvecklat sig dels inom VHF- och UHF området men även inom andra områden.

Intresset för amatörradio väcktes redan under skoltiden på Västermalms skola i Sundsvall. Förutom radion är idrotten en viktig del av Sven-Eriks fritid.

Hur väcktes Ditt radiointresse?

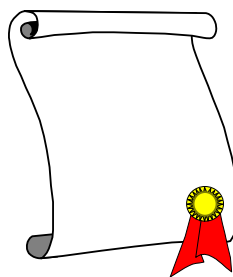
I början på 70-talet gick jag på Västermalms skola och i min klass gick Beng-Arne Walldén, SM2CPF. Genom honom blev jag intresserad av amatörradio.

När jag slutade skolan 1973 tog jag dåtidens T-certifikat. SK3BG hade just kommit igång med repeaterverksamhet och jag köpte en kristallstyrd FM transceiver ICOM IC-22.

Jag minns fortfarande mitt första QSO med SM3DQU Arne i Hällsjö luciadagen 1973. Sedan dess har det blivit drygt 6 000 QSO:n på VHF och UHF banden. Mest aktiv var jag under 1989 då jag körde minst 1 000 QSO:n, vilket berättigade mig att söka aktivitetsdiplomet det året.

Du har en del diplom från 2 meter och 70 cm trafik på väggarna här i radioschacket!

Ja, mitt stora intresse för VHF och UHF trafik har resulterat i ett 50-tal olika diplom.

Är det något du är speciellt glad över?

Jag är väldigt glad över nr 1 av "Diplom Sverige VHF/UHF" från den 24 mars 1979 samt klubbens eget diplom "W-SM3-A VHF/UHF" som även var det första utfärdade 18

augusti 1985.

Du är väl ganska ensam om denna aktivitet på VHF/UHF här i Sundsvall. Vad beror det på?

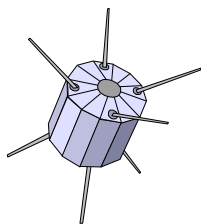
Naturligtvis har QTH:et en mycket stor betydelse. Här i övre Bosvedjan bor vi på ca 130 m höjd över havet, det är bara klubbstugan på Södra Berget som har "bättre anttenhöjd". Det krävs också en stor portion tålmod på dessa höga frekvenser. Aktiviteten är begränsad jämfört med kortvägsbanden. Det gäller att bevaka frekvensbanden och när tillfällena erbjuds prioritera och utnyttja de atmosfäriska betingelserna som ex vis norrsken, sporadiskt e, konditionsöppningar, som alltid varierar kraftigt etc.

Hur ser Din radio och antennpark ut för VHF/UHF?

VHF en ICOM IC 275 H, UHF en ICOM IC 475 H, samt en tribander Kenwood TS 790 E på VHF/UHF/SHF.

Antennparken just nu är en Wersa Tower mast och 14 meter upp i den har jag 4 x 6 el på VHF, samt 4 x 9 el för UHF.

Har Du provat att köra via satellit?

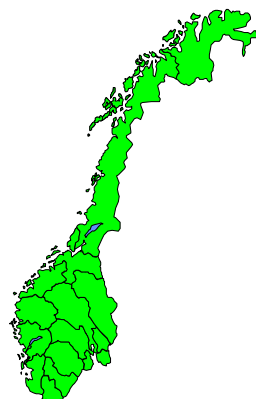

Ja på 80-talet, speciellt då OSCAR 13, den satellit som störtade för bara någon månad sedan. På 80-talet fanns det ju inga dataprogram så det var att göra en "satellitsnurra" av papper med en genomskinlig plastskiva på. I bästa fall gick

det att köra ca 20 minuter beroende på vilken infalls- respektive utfallsvinkel satelliten hade. Just nu går många i "väntans tider" på framtidens satellit PJD. Med den kan man köra ca 16 timmar av dygnets totala 24 och den går i en väldigt elliptisk bana. Troligtvis kan uppskjutningen bli redan nu i april.

Minns Du något speciellt QSO? Vilken är din längsta QSO-förbindelse på VHF/UHF?

Det längsta SSB QSO:et på 2 meter är med forna Jugoslavien i ruta JN94.

Den roligaste och mest överraskande kontakten var med en LA-station i Varangerfjorden, längst upp i nordöstra Norge, på gränsen till Ryssland vid Berens hav, i ruta KQ40. Den kontakten skedde på, hör och häpna, FM-direktkontakt, vilket är oerhört ovanligt.

På UHF har jag kört hela 21 repeatrar, och det beror till stor del på mitt fina QTH-läge.

BÅKAB ENERGI Kör du contest?

I november 1974 hade jag besök av SM3EVR Tord, som lärde mig köra 2 m aktivitetstesten. Vi körde då med signalen SL3ZR/3. Detta gav mersmak och sedan dess har jag kört alla månadstester på VHF förutom de gånger jag arbetat, varit på någon utbildning eller haft semester. Så kan det gå när man får inspiration av andra klubbmedlemmar. Normalt sett så hamnar jag på testresultatsidans nedre del, men jag tycker det är lika roligt ändå, för min livsfilosofi vid allt tävlande är den olympiska regeln:

"Det viktigaste är inte att vinna, utan att delta",

säger Sven-Erik med ett leende på läpparna.

Jag vet att det hände ytterligare en utveckling här i radioschacket i november-91. Berätta.

Jo, efter att ha deltagit i klubbens

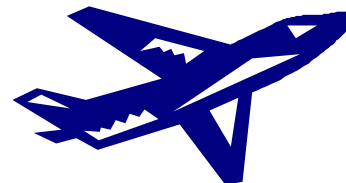
telegrafiutbildning fick jag mitt C-certifikat och började då utforska HF-banderna, främst 10 meters bandet. 911106 var det premiär QSO med klubbkompisarna SM3EVR Tord, SM3RCA Arne, SM3MHD Curt och SM3MQF Curt. Dagen efteråt ville jag prova min nya halvvågsvertikal som jag stack ner i "matjorden" På samma frekvens hörde jag CQ CQ CQ från K3DV, han fick inget svar fast han var 59+. Jag trodde inte att jag kunde nå dit men till slut tog jag mod till mig och svarade. Jag fick svar direkt med signalrapporten 56 från staterna trots min ringa uteffekt. Inspirationen växte, så nu har jag en 3 el monobander för 28 MHz och en Kenwood 690 S och den går även på 6 meter,

50 MHz. Dessutom har jag erhållit specialtillstånd av PTS att köra på frekvensen 50 MHz vilket innebär att jag med 5 W får vara QRV, även där. Kravet är att det måste vara minst 50 km till närmaste TV-slav. De två som är närmast mig, ligger på 50 resp 51 km.

Hur många kortvågs QSO:n har det hunnit att bli?

Trots perioden av nedåtgående solfläckar och nu solfläcksminimum har det ändå blivit drygt 1 000 QSO:n. Jag har fått 105 verifierade länder så nu är det dax att söka DXCC för 28 MHz säger Sven-Erik med ett glatt ansiktsuttryck.

Sven-Erik berättar vidare att det längsta QSO:et är med Falklandsöarna, men det roligaste är nog när jag körde SM3HLL Bertil i Afrika. Det

ovanligaste radiokontakten hittills är när jag hade kontakt med en tysk amatör som var med i besättningen, ombord på ett fraktflygplan mellan Arlanda och Tyskland.

Berätta lite om ditt arbete på BÅKAB:s driftcentral.

Jag är en av femton som arbetar i skift på driftcentralen på Lands-vägsallén i Sundsvall. 1975 när jag började var det bara penna och papper som gällde, men nu är allt datoriserat. Sven-Erik fortsätter, - Tidigare hade vi manuell uppringning till alla de 38 kraftstationer som ingår i Sydkrafts Norrlandsregion, men nu är allt datoriserat. Nordligast är Lycksele, sydligast är Viforsen här i Sundsvall samt i väster är det Olden i västra Jämtlandsfjällen.

Minns du några "spännande" arbetsituationer på driftcentralen?

Det var just i Olden. Kraftstationen var avstängd. Det var "säkerhets-ställt" vid

dammluckorna till kraftstationen, men ett skyfall av sällan skådat slag, gjorde att det rann över avspärningarna in i intagsluckan. Larmet gick att stationen höll på att vattenfyllas med manskap och allt. Jag fick utföra ett antal snabba telefonsamtal och till slut fick vi stopp på flödet, just som vattennivån börja nå upp till de stora generatorerna. Tur nog så kom ingen människa till skada.

Mina 22 yrkesår har gett mig insikten om de olika årstidsproblem som kan uppstå. Ser jag på väderrapporten hemma att det skall bli storm, orkanbyar, rikligt snöfall, nedisning, extrem kyla etc så vet jag vad som väntar mig det arbetspasset. Helt klart utlöser detta alltid avbrott någonstans i vår region.

En julafton när jag började kl 15.00. Just den där tiden då Arne Weise önskar oss alla God Jul tillsammans med Kalle Anka. Det blev strömavbrott i Ljustorp, många telefonsamtal, men ändå fast det var denna TV-höjdpunkt önskade alla mig en glad och God Jul. Detta har jag tänkt mycket på säger Sven-Erik med ett leende på läppen.

Hur stor belastning har ni på driftcentralen när det "toppar"?

För Sydkrafts del är det ca 4 000 MWh. De industrierna som slukar mest är Ortviken och Gränges. Var för sig tar de lika mycket som Göteborgs stad ca 220 MWh vardera.

Syns det om en kärnkraftsreaktor måste stoppas i Sverige?

Ojaaaa, säger Sven-Erik och fortsätter, frekvensen om 50 perioder ändras direkt någon tiondel vid till-

resp frånslag. Frånslaget måste omedelbart kompenseras med vattenkraft, oljekraftverk etc.

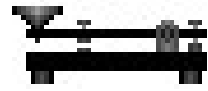
Hinner Du med någon annan hobby också?

Radion är bara halva "fritids-hobbyn" Den andra halvan är skidåkning på vintern och terränglöpning på sommaren, där jag försöker att i vardera grenarna delta i ett 10-tal tävlingar, både stora som små. På resultatlistan är jag åter på den nedre halvan men här kommer åter min olympiska livsfilosofi in, säger Sven-Erik.

Avslutningsvis frågar jag Sven-Erik,

Hur tror Du hobbyn ser ut i början på tjugohundratalet?

Datorisering så långt det går, samt mera QSO:n via satelliter, - skulle jag tro?! och att jag tränar för att avlägga min CEPT 1 licens nu under våren. Tack vare radioklubben finputsar jag telegrafin för att kunna höja till den högsta telegrafi-klassen.

Ytterligare ett par timmar har gått på kvällen. När jag åker hem summerar jag tankarna kring denna kväll:

Sven-Erik:

- * Kämparkillen som provat hobbyn på frekvenser, som många av oss andra, bara sporadiskt vevat förbi, om vi ens har lyssnat på de våglängder som SM3GBA har utforskat.
- * Satellitkunskaperna långt innan datans hjälp.
- * Vågutbredningar som man måste lära sig "tämja".
- * Tålmodet och den Fighting Spirit som är en naturligt inneboende drivkraft hos Sven-Erik, samt slutligen den livskraftiga livsfilosofi som genomsyrar amatören SM3GBA, tävlingsmänniskan både 'på land och i etern'.

*** "Det viktigaste är inte att vinna, utan att delta".**

Vid pennan SM3FJF / Jörgen